

Осіннє листя

Наталя Забіла

Настала осінь. Холодом
Повіяло навкруг.
Все більш береться золотом
Зелений ліс та луг.

Від вітру коливаються
Пожовклі дерева,
А листя з них зривається
І пісеньку співа:

— Веселі танцюристи ми,
Кружляєм в висоті, —
Листки, листочки, листики,
Червоні й золоті!

Зриваємось ми зграями
З топольок та беріз,
Злітаємо, кружляємо
І падаємо вниз.

Та вітром знов піднесені
Мчимо з височини.
Нам радісно! Нам весело!
Нам любо восени!

І піснею приваблені,
Листочки на дубках,
На вишеньках, на яблунях
Шепочуться в садках,

Хвилюються, шепочуться:
— Ой, як же нудно тут!
І нам давно вже хочеться
звільнитися від пут.

Невже ніхто із прив'язі
Не схоче нас зірвать?

Не винесе, не вивезе,
Не пустить танцювать?!

— Та ви ж іще в зеленому, —
Їм каже вітерець, —
А в одязі буденному
Не можна йти в танець.

Як вдягнете убрання те,
Червоне й золоте, —
Легкі та вільні станете
І теж полетите!

Злітає листя зливою
І падає німе...
Вітерець пісні наспівує,
А сам все дужче дме!